

ΕΛΕΓΑΝ ο Οδυσσεύς Ελύτης και η Μελίνα Μερκούρη: «Το όνομα είναι η ψυχή μας». Αμέτρητες είναι και οι φωνές των αναγνωστών που ακούγονται συχνά να εκφράζουν στον «Κόσμο» την αγωνία και την αγανάκτησή τους για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων. Προχθές κοιτούσα ένα πληροφοριακό φυλλάδιο εταιρείας τηλεπικοινωνιών που προσφέρει φθηνά τηλεφωνήματα σε μια ανύπαρκτη χώρα με το όνομα Μακεδονία και στο μη αναγνωρισμένο ψευδοκράτος στην Κύπρο. Αλλά δεν πρόκειται για το ένα και μοναδικό φαινόμενο. Η προπαγανδιστική μηχανή των Σκοπιανών έχει μπει για τα καλά σε πλήρη λειτουργία σε όλο σχεδόν τον κρατικό μηχανισμό της Αυστραλίας. Συμπατριώτες μας τηλεφωνούν από όλες τις πολιτείες της Αυστραλίας και εκφράζουν την απορία τους, γιατί οι διάφορες αυστραλιανές υπηρεσίες αναφέρουν τη λέξη «Μακεδονικά» στα διάφορα έντυπά τους, όταν αναφέρονται στη γλώσσα των κατοίκων του κρατιδίου των Σκοπίων; Ποια γλώσσα εννοούν; Αφού η γλώσσα είναι καθαρά σλαβικής προέλευσης! Και έχουν απόλυτα δίκιο οι αναγνώστες που μας τηλεφωνούν, γιατί η γλώσσα που μιλούν (ούτε καν γλώσσα, αλλά διάλεκτος) σήμερα οι κάτοικοι του κρατιδίου των Σκοπίων είναι ένα απομεινάρει της πρωτοβουλγαρικής. Δυστυχώς όλες οι πολιτείες δεν δίνουν και μεγάλη σημασία στην υπόθεση και αναγράφουν σε όλα τα επίσημα και ανεπίσημα έγγραφα των κρατικών υπηρεσιών τη γλώσσα «Μακεδονική» όταν αναφέρονται στους Σκοπιανούς και η αποδοχή είναι γενική. Καλά, οι λίγοι που την επιβάλλουν ξέρουν ότι οι πολλοί δεν καταλαβαίνουν τη διαφορά και δεν νοιάζονται για οποιαδήποτε πλαστογράφηση της ιστορίας, το ΣΑΕ και οι Ιθύνοντες των μεγάλων Φορέων μας γιατί «ποιούν την νήσσα»;

Η ΑΓΩΝΙΑ για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων κορυφώνεται ακόμη περισσότερο ιδιαίτερα τώρα τελευταία που ο πολιτικός κόσμος της πατρίδας μας βαίνει ολοταχώς για σύνθετη ονομασία, περιφρονώντας με τον πιο απαίσιο τρόπο την απόφαση

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

«Ποιούν την νήσσα...»

που πάρθηκε στο Συμβούλιο Αρχηγών επί προεδρίας του Εθνάρχη Καραμανλή. Ο κίνδυνος πλησιάζει παρά τις προειδοποιήσεις ότι δεν πρέπει να κλείσει όπως -όπως ένα εθνικό πρόβλημα που ουσιαστικά θα δημιουργήσει ένα άλλο ακόμα μεγαλύτερο. Η κοροϊδία όμως συνεχίζεται από όλους εκείνους που προβάλλουν τον ψεύτικο προβληματισμό στο λαό ότι δήθεν χαρίζοντάς τους το όνομα θα αποφύγουμε το σκέτο Μακεδονία. Και το ομολογώ δημοσίως ότι οι Εθνοπατέρες μας θεωρούν τους Έλληνες διανοητικά καθυστερημένους, γιατί ο απανταχού Ελληνισμός γνωρίζει ότι η πατρίδα μας σήμερα δεν είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε στον ΟΗΕ, ούτε στην Οικουμένη, επομένως όλοι γνωρίζουμε ότι για τους Σκοπιανούς η αναγνώριση και η επιβίωση περνούν ΜΟΝΟ μέσα από την Ελλάδα. Πρέπει να καταλάβουμε κάποτε ότι ή «Άνω Μακεδονία» τους δοθεί ή «Νέα Μακεδονία» ή οποιαδήποτε άλλη σύνθετη ονομασία που θα περιέχει το όνομα Μακεδονία δεν θα λυθεί το πρόβλημα. Γιατί στόχος των Σλάβων που κατοικούν στα Σκόπια είναι η διατήρηση της «εθνικής ταυτότητάς» τους και όχι μια πραγματική ρύθμιση του προβλήματος. Δηλαδή τα Σκόπια επιχειρούν μέσω του ονόματος Μακεδονία να οικειοποιηθούν αυθαίρετα και προκλητικά την ιστορική διαδρομή των Μακεδόνων, με τους οποίους ουδεμία σχέση έχουν οι σημερινοί κάτοικοί του.

ΙΔΟΥ τι αναφέρει το πρώτο Σύνταγμα του κρατιδίου των Σκοπίων. Εθνική αποστολή της Δημοκρατίας της Μακεδονίας είναι η ολόπλευρη υποστήριξη των «υποδούλων Μακεδόνων» και η απελευθέρωση όλης της Μακεδονίας από την «ξένη κατοχή» της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και δευτερευόντως της Αλβανίας. Το κράτος των Σκοπίων ουδέποτε αναγνώρισε ως ελληνική την ελληνική Μακεδονία. Μέχρι και σήμερα την ονομάζει «Αιγαιακή Μακεδονία», δηλαδή νότιο τμήμα της «Ενιαίας Μακεδονίας», που βρίσκεται ακόμη υπό «ελληνική κατοχή». Συλλογική επιστημονική μελέτη της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών δημοσιεύει περισσότερα από τριακόσια διαδοχικά κρατικά τεκμήρια των Σκοπίων (νόμους, διατάγματα, κυβερνητικές δηλώσεις, χάρτες που φτάνουν μέχρι τη Χαλκιδική, σχολικά εγχειρίδια, πρακτικά Βουλής, αρχεία, μνημεία και δεν συμαζεύεται, που αποτυπώνουν για πάνω από συνεχή 60 χρόνια τον αλυτρωτισμό κατά της Ελληνικής Μακεδονίας. Και όσοι νομίζουν ότι είναι αρκετές οι ρητορικές διαβεβαιώσεις των Σκοπίων περί του αντιθέτου, πλανώνται. Όταν μπαίνουν τα θεμέλια -και το όνομα είναι θεμέλιο- τα υπόλοιπα είναι θέμα χρόνου. Είναι απλό να σκεφτεί ο καθένας τι έχει να γίνει όταν πάρουν το όνομα Μακεδονία. Και τότε θα δούμε που θα πάνε να κρυφτούν όλοι αυτοί οι «Μπροστάρηδες», που επιδοτούν τον ασύστολο εθνικισμό της χαϊδεμένης και προκλητικά ευνοούμενης από τους Αμερικανούς

FYROM. Και δεν πρέπει να υπάρχει Έλληνας που να αγνοεί τι έπραξε και τι πράττει συστηματικά η «φίλη» μας η Αμερική υπέρ της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας».

ΟΡΑΤΟΣ λοιπόν ο κίνδυνος για την Ελληνική μας Μακεδονία! Γιατί οι Σκοπιανοί επιμένουν να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες» με σλαβική γλώσσα και εμείς επιμένουμε να «ποιούμε την νήσσα»! Ε! Σε σας μιλάω «Μπροστάρηδες», αυτή η τρελή λογική να λες ότι είσαι μιας φυλής και να μιλάς τη γλώσσα μιας άλλης, στο δικό μου μυαλό δεν έχει χωρέσει ποτέ και δεν ξέρω πως χωρά στο δικό σας. Γιατί, αν δεν είναι η γλώσσα το βασικό γνώρισμα ενός λαού, τότε τι είναι; Δεν βλέπετε αλλά δεν ακούτε που οι Σκοπιανοί λένε σε άπταιστα βουλγαρικά, ότι είναι «Μακεδόνες»; Ιδιαίτερα εδώ στην Αυστραλία με αυτό το πρωτοβουλγαρικό απομεινάρει επανειλημμένα έχουν προκαλέσει το πατριωτικό αίσθημα των Ελληνοαυστραλών με το να αυτοαπακαλούνται απόγονοι του Μεγαλέξανδρου αυτοί που εμφανίστηκαν χίλια ολόκληρα χρόνια μετά τον Μεγάλο αυτόν Στρατηλάτη και να ποζάρουν ως κληρονόμοι και συνεχιστές των παλαιών εκείνων Μακεδόνων, με τους οποίους δεν έχουν καμία σχέση.

ΤΟ ΣΑΕ Ωκεανίας, οι Ιστορικοί μας και οι Ιθύνοντες των μεγάλων Φορέων μας έχουν εθνικό χρέος να διδάξουν τους άσχετους δημόσιους υπαλλήλους του Αυστραλιανού κράτους την διαφορά της κλεπτεπώνυμης «Μακεδονικής» γλώσσας των Σκοπίων και της πραγματικής «Μακεδονικής», που είναι η γλώσσα των Προγόνων και Απογόνων του Μεγαλέξανδρου. Και ακόμη με διαβήματα τόσο στην Αυστραλιανή κυβέρνηση της Καμπέρας όσο και στην Ελληνική να στείλουμε το μήνυμα ότι η Μακεδονία είναι ΜΟΝΟΝ Ελληνική και με κανένα τρόπο δεν πρέπει να δεχτούμε οποιαδήποτε λύση με σύνθετη ονομασία που θα περιέχει το όνομα Μακεδονία. Η υπόμνηση προς κάθε κατεύθυνση της ανεξίτηλης Ελληνικότητας της Μακεδονίας είναι ΚΑΘΗΚΟΝ.

ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΙΑΦΚΟΥ

Λέγεται πως όταν στην ηπειρωτική Ελλάδα οι γυναίκες δεν τολμούσαν να βγουν από τα σπίτια τους, στα Επτάνησα προβάλλαν στα παραθύρια τους για ν' ακούσουν τις καντάδες και, βέβαια, κυκλοφορούσαν ελεύθερες κι ωραίες. Διότι άλλο να έχεις από πάνω σου τους Τούρκους κι άλλο τους Ιταλούς, τους Γάλλους ή τους Αγγλους.

Κοινή η μοίρα των Επτανήσων, ειδικότερη εκείνη της Κεφαλονιάς, της οποίας την ιστορία έγραψαν με τον τρόπο τους η Υβόννη Μαρκαντωνάτου και ο Λάμπρος Γ. Σιμάτος. Με τίτλο «Αρχιτεκτονική κατοικιών στην Κεφαλονιά - Από τον 16ο μέχρι τον 21ο αιώνα» (εκδόσεις «Εικόνες»), οι δύο συγγραφείς είδαν το νησί μέσα από τον οικιστικό ιστό του, που αντανάκλα όλες τις

κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές που συνέβησαν σ' αυτό. Κι ακόμα μέσα από τον σεισμό που το έπληξε τη 12η Αυγούστου του 1953. Ήταν αυτός ο πλέον καταστροφικός, που έφερε την απότομη και ολοκληρωτική ρήξη με το παρελθόν.

Στην προσπάθεια να οριοθετήσουν το υλικό τους, οι δύο συγγραφείς αναφέρονται αρχικά α) στις κατοικίες από τον 16ο αιώνα ως και τα μισά του 18ου β) στις κατοικίες του δεύτερου μισού του 18ου αιώνα, εποχή που το Αργοστόλι ορίστηκε ως πρωτεύουσα του νησιού και γ) στις κατοικίες του 19ου αιώνα έως και τα μισά του 20ού. Πρώτα εξετάζουν το ιστορικό

πλαίσιο από τον 12ο αιώνα, όταν η Κεφαλονιά αποχωρίστηκε από τον κορμό της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας και ειδικότερα από το 1500, όταν οι Ενετοί εγκαταστάθηκαν οριστικά στο νησί.

Οι συγγραφείς διαχωρίζουν τα σπίτια αυτής της περιόδου με βάση τις οικονομικές δυνατότητες των ιδιοκτητών τους (αρχοντικά οικογένειες, ανώτερη τάξη γιατρών, εμπόρων, εφοπλιστών, ανερχόμενη αστική τάξη, εργάτες, αγρότες). Κι ύστερα καταδεικνύουν την παραμικρή τους λεπτομέρεια, από τα μπαλκόνια και τις αυλές, ως

τα ζωγραφιστά ταβάνια, τις σκάλες και τις στέγες τους, τον κάθε διαφορετικό τύπο παρόθυρου ή πατζουριού. Φωτογραφίες παλιές απρόσμενες χώρων που δεν υπάρχουν πια, και νέες χρωματιστές απ' ό,τι διασώθηκε κάνουν τον τόμο ιδιαίτερα ελκυστικό, χωρίς να του στερούν τα επιστημονικά του ερείσματα.

Εύσημα δίνονται και στους άξιους μαστόρους, τους χτίστες, τους λιθογλύπτες και τους πετροκόπτες, των οποίων τα ονόματα αναφέρονται μέσα από τους εκλογικούς καταλόγους του 1874 και του 1910,

ενώ υπάρχει και πλήρης αναφορά στα υλικά, συνήθως ντόπια, που χρησιμοποιούσαν.

Λίγο πριν ολοκληρωθεί ο τόμος, υπάρχει ειδικό κεφάλαιο για τις κατοικίες «αρωγής», τα τετράγωνα και ενισχυμένα στατικά με μετετόν σπίτια που σχεδιάσε και πρότεινε το υπουργείο Δημοσίων Έργων μετά το σεισμό του 1953. Για την κατασκευή τους η αρωγή προς τους σεισμόπληκτους ξεκινούσε από τις 20.000 δραχ. στην ύπαιθρο και έφτανε στις 42.000 δραχ. στις πόλεις.